

Ни са аспекта узурпираног међународног права, ни са позиције здравог разума, који не допушта да се разбоојничка дружина сматра „законито изабраном владом“, па чак ни у очима бриселског штаба Европске уније Косово као суверена и независна државе не постоји.

И ту ствар није само у томе, што је та нова творевина у границама Србије – једина у западном делу Белкана, чијим грађанима је за путовање у ЕУ неопходна виза, примећује немачки *Neue Zuercher Zeitung*. „Чак и добијање сопственог телефонског кода и националног домена на Интернету за Косово за сада остаје бесперспективни задатак због спорног са аспекта међународног права статуса – пише лист. „Да је Косово човек, код њега би се могли контролисати очигледни проблеми са идентификацијом. Превише знакова, карактеристичких за суверену државну творевину, не постоји у некада српској територији“. Албанска енклава у Србији, која се прострла по древној словенској земљи, нема своје представништво при ОУН, без обзира на признање његове „независности“ од стране већине држава-чланица ЕУ. Брисел, извршивши нароцбину Вашингтона, нипошто не жури да преузме на себе обавезе за „инкорпорирање“ псеудодржаве у Европско ткиво. Европска унија је у децембру прошле године укинула визни режим за Албанију и Босну и Херцеговину, али је Косоварима за путовање у Шангенску зону као и до сада неопходна виза. Што, додуше, не чуди било кога ко макар у општим цртама познаје косовску историју последње деценије.

То, да је актуални премијер Косова – прави касапин, упоредив са нацистичким злочинцима, познато је још од 1999. године. Биши тужилац Хашког трибунала за бившу Југославију (МТБЈ) Карла дел Понте, учинивши све да управо Србе прикаже као „убице несрећних Албанаца“ у очима Европе и света, објавила је у својој књизи „Лов: ја и ратни

злочинци“ сензационално признање – она је испричала како је садашње руководство независног Косова стицало иметак на трговини унутрашњим органима, узетим од киднапованих Срба. Књига је била повод да је окружни суд Београда почео истрагу поводом киднаповања у лето 1999. године на Косову 300 српских младића који су, како тврди дел Понте, одвежени у Албанију да би им се тамо извадили унутрашњи органи.

Када је престала да прима плату у Трибуналу, дел Понте је објавила: лидери Ослободилачке војске Косова, чији је један од вођа био Хашим Тачи са надимком „Змија“, који се сада налази на функцији премијера независног Косова, вршили су монструозне злочине, упоредиве са онима које је чинио хитлеровски Трећи рајх. Оставимо на савести Карле дел Понте одговор на питање о томе, зашто је она ћутала, радећи у Трибуналу. У Србији су и до појављивања књиге Карле дел Понте увек сматрали Тачија ратним злочинцем. У његовом досијеу налазе се сведочанства о десетинама зверстава које је теренски командир вршио над Србима на Косову. Међутим, почев од 1999. године, када су натовски авиони „ослободили“ српско Косово од српске армије, интересовање „делпонтеевског“ трибунала било је приковано искључиво за „злочине Београда“. Тада се председник Савеза породица несталих косовских Срба, Симо Спасић, неколико пута састајао са Карлом дел Понте и уручивао јој доказе о киднаповању и уништавању косовских Срба у концентрационим логорима. Међутим, чак и након што је 2003. године тужилац и лично боравила на месту злочина у месташцу Бурел на северу Албаније, у кући у којој су вађени органи, она није покренула питање о томе, иако су, по њеном сопственом признању, тамо откривени трагови крви и медицинска опрема.

Присетимо се београдских медија од пре десет година – многе српске организације покушавале су да од МТБЈ искамче истрагу о злочинима Албанаца на Косову, слале детаљне мапе о масовним гробницама и концентрационим логорима на територији покрајине и северу Албаније, сведочанства о суровим мучењима и убијању мирних становника, поред осталог трудница, на којима су се са нарочитом суровошћу иживљавали.

Према подацима београдског листа „Прес“, бизнис са људским органима контролисао је лично Хашим Тачи – на њему је он зарадио милионе долара. Сведочење о томе безуспешно је покушавала да у Хагу тој истој Карли дел Понте саопшти на процесу против Слободана Милошевића бивши судија Окружног суда у Приштини Даница Маринковић. По њеним речима, мисија ОУН на Косову (УНМИК), на чијем се челу тада налазио актуелни министар иностраних послова Француске Бернар Кушнер, спречавала је истрагу случајева нестанка и киднаповања људи у покрајини.

На Косову, које је већ прешло под јурисдикцију ОУН, и даље се неставило са истребљивањем Срба и уништавањем православних храмова, са спречавањем покушаја да се Албанци позову на одговорност – о томе сада такође говори дел Понте и њена помоћница тих година Флоренс Артман која је изјавила, да су управо функционери УНМИК-а спречили „гвоздену Карлу“ да подигне оптужницу против Албанаца у вези са нестанком људи и трговином органима.

Ниједну чињеницу Трибунал тада није истражио. А сама дел Понте је у интервју италијанској *La Stampa* признала, да је истрага против ратних злочина у савременом свету искључиво политичка ствар. Да се за злочине Албанаца знало, ни о каквој независности Косова не би могло бити ни говора. А и сама књига дел Понте је угледала светлост дана након што је Приштина прогласила независност.

Са дел Понтеовом све је јасно. Али није сасвим јасно шта је приморало Западну Европу да тако хладнокрвно посматра како се на њеној територији формира разбојничка држава, која европским суседима лиферује наркотику, проститутке и извађене људске органе. Завеса се полагамо размиче, ако се сетимо да је целокупна историја те исте Европе, коју ми данас називамо Западном, била историја ратова и потискивања Словена на „источне периферије“. А главни аргумент Европљана „за Косово“ нису биле сопственене симпатије, већ натовско бомбардовање.

Сетимо се: Београд је у 1998. и 1999. години предузео широку војну операцију против «Ослободилачке војске Косова», чији је један од руководиоца био Хашим Тачи, који је тежио да ту провинцију отргне од Србије. НАТО се на команду из Вашингтона умешао у косовски конфликт на страни косовских Албанаца и Србију подвргнуо 78-дневном бомбардовању, плунувши на резолуције ОУН и међународно право. Након завршетка рата НАТО против Југославије, Тачи је и формирао своју владу, у којој је себе поставио за премијера. ОУН је, обрисавши америчку плувачку потом увео на Косову своју администрацију и међународне снаге (КФОР) под командом НАТО – с тим у вези је била усвојена резолуција 1244 Савета безбедности. При том је покрајина, према резолуцији, остала као саставни део Србије, а право на одређивање њеног коначног статуса припадало је Савету безбедности. Међутим, пре две године албанске власти Косова су уз подршку САД и низа земаља ЕУ прогласиле независност.

Од тада миљеник западне публике Тачи наставља да „води земљу у демократију“. Њему при том нису сметали чак ни проблеми са визама. По мишљењу једног косовског економисте, који ради у међународној финансијској организацији, визни режим увек је погодан у првом реду бандитима. За 5–10 хиљада евра може се набавити српски

биометријски пасош и са њим без проблема путовати по територији Европске уније.

Није сувишно сетити се и тога, да је најбољи друг и учитељ Хашима Тачија својевремено био дипломата УН, Финац Марти Ахтисари, један од главних архитеката одвајања Косова од Србије. Ахтисари је за свој труд чак награђен Нобеловом наградом. Нобеловски комитет, вероватно, није размишљао да награђује дипломату за подршку бандитима, који су практиковали убиства и узимање органа од хиљада људи ради профита под маском борбе за независност.

Миљеник западних политичара уживао је тамо популарност. Енглески *The Guardian* подсећа тих дана: „Вестминстерски фонд за демократију, који делимично финансирају министарство иностраних послова и за питања Заједнице, пре неколико година органзовао је путовање ради упознавања са политичарима у Пољској, Мађарској, Чешкој Републици, Косову и другим балканским земљама. Један од посећених био је Тачи...“

Узгред речено, управо је тај лист први објавио извештај специјалног известиоца Савета Европе Дика Мартија, након чега је у Западној Европи експлодирала бомба. У извештају Дика Мартија говори се да је Тачи крајем 90-их година био на челу криминалне организације, разбојника који су се дуги низ година бавили нарученим убиствима, киднаповањем њуди, трговином људским органима. И све те чињенице о трговини унутрашњим органима, наркобизнису биле су познате, поред осталог и у Европи, већ скоро једну деценију. Међутим и Западноевропљани, који су аплаудирали натовском бомбардовању југословенских градова и веровали у „карладелпонтеевску“ пропаганду, доживели су прави шок. Ево већ неколико недеља тема не силази са страница водећих западних медија.

Испоставило се да су тајну истрагу о делатности премијера самопроглашене републике обављале многе специјалне службе, укључујући амерички FBI. Како тврди Дик Марти, Хашим Тачи и људи из његовог окружења дуги низ година предводили су организовану „Дреничку“ криминалну групацију. Осим трговине људским органима (углавном Срба) она је нелегално шверцовала оружје и контролисала значајан део балканског наркотрафикинга.

А шта је са самим херојем? Он је одреаговао на појављивање извештаја Дика Мартија као прави бандит. Аутор, изјавио је Тачи, „покушава да себе заштити имунитетом, али посланичка неприкосновеност неће трајати читав живот. Мени је четрдесет. Ја ћу

сачекати док он не изгуби неприкосновеност“.

Комисија за правна питања и права човека Парламентарне скупштине Савета Европе (ПССЕ) позвала је да се спроведе истрага на националном и међународном нивоу на основу чињеница о нестанку људи, трговине људским органима, корупцији и срастању организованих криминалних група са политичким круговима на Косову, изложеним у извештају Дика Мартија.

У нацрту резолуције о извештају указује се на постојање „многобројних сведочанстава“ која потврђују да су житељи Косова српске и албанске националности држани у тајним затворима под контролом «ослободилачке војске Косова на северу Албаније и да су повргавани нечовечном и понижавајућем третману, а потом нестајали без вести». Разматрање извештаја почеће у Савету Европе 25. јануара и ускоро ћемо сазнати хоће ли се рука европолитичара подићи на бандита кога је на власт довео Вашингтон у замену за косовску војну базу САД – највећу америчку базу у Старом Свету.

(Фонд стратешке културе)